

Επιστολή προς όλα τα κόμματα και τις οργανώσεις της Αριστεράς για τη στήριξη της πολιτικής ανυπακοής και των αγώνων στο δημόσιο

Η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ απέστειλε χτες (30/7/2014) επιστολή προς όλα τα κόμματα και τις οργανώσεις της Αριστεράς για τη στήριξη της πολιτικής ανυπακοής και των αγώνων στο δημόσιο.

Η επιστολή, που έχει ήδη αποσταλεί στον ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΚΕ, το Σχέδιο Β΄, το ΜΛ ΚΚΕ, το ΚΚΕ μ-λ, το ΕΕΚ και άλλες οργανώσεις της Αριστεράς, έχει ως εξής:

Αγαπητοί σύντροφοι/ισσες,

Είναι γνωστό ότι η συγκυβέρνηση, ολοκληρωτικά απονομιμοποιημένη στα μάτια του εργαζόμενου λαού, προσπαθεί να προχωρήσει την πολιτική της, στην υπηρεσία ΕΕ - ΔΝΤ - Κεφαλαίου και του τοκογλυφικού χρηματοπιστωτικού συστήματος. Τμήμα αυτής της πολιτικής είναι ένα «Νέο Δημόσιο»: με φτηνούς, ευέλικτους και πειθαρχημένους εργαζόμενους, πιο ακριβό και δυσπρόσιτο για τον πολίτη, χωρίς κοινωνικές υπηρεσίες, που θα καλύπτει μόνο τις υπηρεσίες που δεν θέλουν να πάρουν οι ιδιώτες, με διαλυμένη και συρρικνωμένη κάθε δημόσια κοινωνική δομή (υγεία, παιδεία, ασφάλιση, κοινωνική πρόνοια, πολιτισμό κλπ), και μόνες «δημόσιες» δομές τους κατασταλτικούς μηχανισμούς, τις υπηρεσίες εξυπηρέτησης των «επενδυτών» και του ξεπουλήματος του συνόλου της δημόσιας περιουσίας, από την ΔΕΗ και το νερό μέχρι τα δάση και τον αιγιαλό. Ένα «νέο Δημόσιο» προσανατολισμένο αποκλειστικά στις ανάγκες της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Ο Ν. 4250/2014 αποτελεί κρίσιμο εργαλείο σε αυτή την κατεύθυνση.

Οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο, για πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό αντιδρούν στις κυβερνητικές μεθοδεύσεις τόσο μαζικά και οργανωμένα, με τόση επιμονή και διάρκεια. Δεν έχει υπάρξει προηγούμενο, τόσο μαζικού ξεσπάσματος ανυπακοής, με ενοποίηση των κλάδων, ανάκτησης της συλλογικότητας και της εμπιστοσύνης στη συλλογική δράση εδώ και πολλά χρόνια στον δημόσιο τομέα. Η μεγάλη πλειοψηφία των δημοσίων υπαλλήλων, με ή χωρίς την κάλυψη των σωματείων τους, έχουν αρνηθεί να καταθέσουν τα φύλλα αξιολόγησης, ενώ ακόμη και Γενικοί Διευθυντές δεν έχουν καταθέσει αποφάσεις επιμερισμού. Η εφαρμογή του Ν. 4250/14 (παρά τις συνεχείς μεταθέσεις ημερομηνιών), βρίσκεται στον αέρα και έχει αναχθεί σε ζήτημα κεντρικής πολιτικής αντιπαράθεσης. Η μαζική αποχή των δημοσίων υπαλλήλων από τις διαδικασίες αξιολόγησης, έχει καταστήσει το νόμο ανενεργό στην πράξη και ανοίγει δρόμο για τη συνολική ανατροπή του, δίνοντας αισιοδοξία στο κίνημα.

Γι' αυτό η κυβέρνηση έσυρε στα δικαστήρια την απεργία-αποχή της ΑΔΕΔΥ ώστε να κριθεί «παράνομη». Πρόκειται για τη συνέχεια των επιστρατεύσεων απεργών -ακόμη και προληπτικών- και προεικονίζει τις νομοθετικές τομές που ετοιμάζονται και στον Ν. 1264/82, προκειμένου να ξεμπερδεύουν πλήρως, με «χουντικές» μεθοδεύσεις, απαγορεύοντας κάθε συνδικαλιστική δράση. Ποτέ μέχρι τώρα από την μεταπολίτευση οι επιστρατεύσεις, οι παράνομες απεργίες, η εργοδοτική βία και η τρομοκρατία στους χώρους δουλειάς, δεν ήταν τόσο έντονη. Σήμερα, η κυβέρνηση δεν διστάζει να απειλεί ανοιχτά με πειθαρχικές διώξεις τους εργαζόμενους στο Δημόσιο, εφόσον η απεργία-αποχή κριθεί οριστικά «παράνομη».

Εν όψει της απόφασης του Εφετείου τις προσεχείς μέρες, το κίνημα των εργαζομένων στο δημόσιο βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή: είτε θα αποδεχτεί τις όποιες (υπαγορευμένες) αποφάσεις της δικαιοσύνης και θα «συμμορφωθεί» εφαρμόζοντας τον Ν. 4250, είτε θα αναλάβει αυτό την υπεράσπιση των καταχτημένων και κατοχυρωμένων με αγώνες και θυσίες δικαιωμάτων του, θα συνεχίσει την πολιτική ανυπακοή και θα πετύχει μια μεγάλη νίκη, σπάζοντας το φράγμα της «χουντικής νομιμότητας» και των διαρκών υποχωρήσεων μπροστά στις απαγορεύσεις. Αυτό, βέβαια, πάνω από όλα είναι κάτι που θα παλέψουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μέσα από τις συνελεύσεις τους, το συντονισμό στη βάση και την προσπάθεια να συντονιστούν από τα κάτω όλοι οι αγώνες της περιόδου.

Όμως, στο πολιτικό ζήτημα που έχει ήδη ανακύψει, πρέπει και οι δυνάμεις της Αριστεράς να πάρουν θέση. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με δήλωση προς τις μαχόμενες δυνάμεις του κινήματος και της αριστεράς από 15/7/2014, έχει καλέσει «Όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς να στηρίξουν έμπρακτα και χωρίς περιστροφές την πολιτική ΑΝΥΠΑΚΟΗ του κινήματος στο δημόσιο, ώστε η κατάργηση του νόμου αυτού να είναι η απαρχή για το ξήλωμα του μαύρου μετώπου κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ. Δεν χωρούν μισόλογα σε αυτή την προσπάθεια. Δεν γίνεται να είναι κανείς κατά του κανιβαλικού νόμου, αλλά να συναινεί στην εφαρμογή του. Η μάχη είναι πολιτική. Όλη η Αριστερά πρέπει να αναλάβει την ιστορική ευθύνη που της αναλογεί στο να οργανώσει και να διευρύνει τη μαζική ανυπακοή και ξεσηκωμό του λαού. Με τον κόσμο πρωταγωνιστή και στους δρόμους, όχι μόνο ψηφοφόρο της κάλπης και τηλεθεατή των κοινοβουλευτικών μονομαχιών.»

Θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντική αυτή τη στιγμή. Η ευθύνη όλων των δυνάμεων της Αριστεράς και του μαχόμενου κινήματος είναι μεγάλη σε αυτή τη συγκυρία, καθώς φαίνεται σαφώς ότι **υπάρχει η δυνατότητα με την πάλη των εργαζόμενων να ανατραπεί ο νόμος** και να δημιουργηθεί ένα σοβαρότατο πλήγμα στην βάρβαρη κυβερνητική πολιτική.

Κρίσιμη προϋπόθεση για αυτό αποτελεί η σαφής τοποθέτηση όλων των δυνάμεων της Αριστεράς και του μαχόμενου κινήματος για τη στήριξη της πολιτικής ανυπακοής των εργαζόμενων στο δημόσιο, με συνέχιση και κλιμάκωση των αγώνων, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

Μόνο αυτή η κατεύθυνση μπορεί να ακυρώσει τον νόμο στην πράξη, να υπερασπιστεί τις στοιχειώδεις δημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα των εργαζόμενων, να απαντήσει ουσιαστικά στην προσπάθεια κατάργησης του δικαιώματος στην απεργία μέσω των διαρκών δικαστικών αποφάσεων και επιστρατεύσεων, να συμβάλει στο να ανοίξει από το εργατικό κίνημα ο δρόμος για την ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ.

Εφόσον υπάρχει συμφωνία στην ανάγκη ανοιχτού καλέσματος σε πολιτική ανυπακοή και κλιμάκωση των αγώνων μπορεί μέσα από συναντήσεις να καθοριστούν παραπέρα πρωτοβουλίες, βήματα και ενέργειες συμβολής σε αυτήν την κατεύθυνση.

Με την πεποίθηση ότι ο οργανωμένος λαός που αγωνίζεται αποφασισμένος μέχρι το τέλος, μπορεί να κερδίσει τα πάντα, να δώσουμε τη μάχη της ακύρωσης του νόμου με αισιοδοξία. Για να ηττηθεί η αδίστακτη και ανθρωποφάγα πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου. Για να βγουν μπροστά οι εργατικές ανάγκες και συμφέροντα.

Η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ